

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 818).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Enevold Sørensen: Til de Udtalelser i Betænkningen, som er fremsat af det Mindretal, hvortil jeg hører, ønsker jeg nu, da Sagen og dermed Lovforslaget i dets Helhed foreligger til tredie Behandling, at knytte nogle enkelte Bemærkninger som nærmere Motivering for vor Stilling.

Ved første Behandling af det følgende Lovforslag udtalte jeg nogen Tvivl og Betænkelighed overfor Forslagets Hensigt, og denne er ikke blevet hævet ved de Oplysninger, Udvalget har forskaffet sig. Dette Forslag er ikke et Produkt af Regeringens egne Overvejelser og egne Beslutninger, det er ikke i direkte Forstand et Regeringsforslag, men en Vedtagelse af et Flertal af Frederiksberg Kommunalbestyrelse og er af Kommunalbestyrelsen optaget og behandlet som Følge af 2 Andragender, Kommunens Grundejere har indsendt i Sommeren 1910. Det er fra Kommunalbestyrelsens Side en Imødekommen af disse Andragender, og Kommunalbestyrelsen har derefter anmodet det høje Ministerium om at være sig følgagtigt med at skaffe Lovgyldighed herfor. Lovforslaget maa derfor nødvendigt være præget af denne sin Oprindelse, eller rettere, det har alene til Formaal at imødekomme en bestemt Klasse af Skatteydere, som ønsker, at der nu for deres Vedkommende maa blive sat en Bom for yderligere Stigning af de kommunale Byrder, saaledes at den Højde, hvortil den kommunale Skat paa Grundejendomme var naaet i April 1910, nu bliver den endelige og ved Fiksering garderes mod yderligere Stigning. Grundejerne gør gældende, at enhver Stigen af den kommunale Grundskat betyder en Værdiforringelse af deres Ejendomme, og dette kan jo naturligvis siges, men saa er ogsaa en ved Lov sikret Garanti mod forøget Skat i Fremtiden en Værdiforøgelse af deres Ejendomme. Naar man gennem Lovgivningen giver en Gave, er det altid en betænkelig Omstændighed, naar det, man

giver, kun kan skaffes ved at tage det fra andre, hentes ved at udskrive en saa meget større Kommuneskat paa andre Skatteydere.

Lovforslaget om Grundskatternes Fiksering paa Frederiksberg er i dobbelt Forstand en Virkning af den københavnske kommunale Indkomstskattelov. Frederiksberg havde stadig søgt at holde sin Skatteprocent nede paa samme Niveau som Københavns, der jo hidtil var lovbunden, for ikke at skræmme Københavnerne fra at flytte ud paa Frederiksberg. Men de stærkt stigende kommunale Udgifter havde i Længden gjort det umuligt for begge Kommuner at klare sig med denne Procent, og man maatte hjælpe sig med Laan og Underskud. Frederiksberg afsluttede derfor Regnskabsaaret 1909—10 med en Underbalance af 870,000 Kr. Saa fik København sin nye Indkomstskattelov af 1910, kunde sætte sin Skatteprocent i Vejret, gjorde det jo ogsaa rigeligt, og Frederiksberg kunde følge med. For at skaffe Balance og komme ud over det gennem Aar ophobede Underskud maatte man straks stærkt forøge sin Skatteudskrivning, og efter det bestaaende Forhold mellem Skat paa fast Ejendom og Skat paa Formue og Lejlighed fik Grundtaksten en Forhøjelse af 7 Kr. pr. Portion eller 1 $\frac{1}{6}$ p. m. af Grundtakstværdien. Dette faldt Grundejerne stærkt forbrystet, ligesom et pludseligt og føleligt Skattepaalæg jo overhovedet ikke tiltaler nogen; men medens de personlige Skatteydere var nødte til i Tavshed at tage deres Skatteforhøjelse, indgik Grundejerne straks gennem deres Forening med Andragender om at faa deres Skat fikseret. Oprindelig gik Andragendet ud paa at faa Fikseringen fastsat saaledes, som Skatten var før den nævnte Forhøjelse. En Fiksering vil altsaa sige at faa det i 1861 fastsatte Forhold mellem Ligningen paa Indkomsten og paa Grundtaksten forandret, saaledes at den fremtidige Stigning alene kan paalignes Indkomsten.

Og som den nye københavnske Skatte- lov altsaa gav Stødet til, at Sagen blev rejst fra Grundejernes Side, gav den ogsaa Mulighed for, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse nu kunde optage den. Om end mødt med megen Betænkelighed og Kritik af Kommunens Skatteforvaltning, saaledes som omtalt her ved anden Behandling, gjordes det i Kommunalbestyrelsen gældende, at nu kunde man ikke længere have økonomiske Betænkeligheder ved at efterkomme Ønsket, thi da den københavnske Skatteprocent nu stadig vandrede opad, kunde ogsaa Frederiksberg paaligne Indkomstskat